

Af
Carsten
Warnich

Foto:
Preben
Hupfeld

Helle Svendsen (til venstre) og Ella Elisabeth Sørensen strålede om kap, da deres ny arbejdsplads blev indviet i Auning fredag.

Nu vifter de med flaget

Pigernes drømme blev til virkelighed i Auning — den bare mark er på et år forvandlet til en fabrik med snart 250 arbejdspladser

For præcis et år siden sad en arbejdsløs Ella Elisabeth Sørensen på en snedækket mark i udkanten af Auning og fortalte avisen, at hun var optimistisk og forventningsfuld.

Hjemme på hendes skrivebord lå nemlig kladden til den ansøgning, hun ville sende til den fabrik, der skulle bygges på marken.

I dag ligger fabrikken der — og Ella's kladder er blevet til et job og et tillidshverv som sikkerhedsrepræsentant.

»Det er næsten som manna sendt fra himlen«, skrev vi dengang i avisen. Vi fandt også betegnelsen »solstrålehistorie« frem fra gemmerne, og satte den på tryk.

Nu iler vi med at berette om, hvorvidt ordvalget var på sin plads, eller om det i virkeligheden drejede sig om den store, store fabrik, der var til sinds at løbe om hjørner med den lille kommune.

På den tid, da Ella sad på marken, blev der i Auning og Sdr. Hald talt en del om »miraklet«.

Om elektronisk-fabrikken Electromatic, der havde bestemt sig for at bygge i kommunen — og tilbyde 250 nye arbejdspladser, hovedsageligt til ufraglærte kvinder.

En kærkommen melding. Især i en kommune, hvor en af de største arbejdspladser for ufraglærte kvinder, Nørregaard Ost, netop var nedlagt og udsigterne til beskæftigelse alt andet end lyse.

Efter nedlæggelsen var der over 60 arbejdsløse ufraglærte kvinder i den lokale SiD-afdeling på 400 medlemmer.

Jo, 250 nye job lød som et mirakel i en lille kommune med kun 8200 mennesker.

Alle, som avisen talte med dengang, var glade og også lidt stolte på byens vegne.

De arbejdsløse piger var optimistiske. Det samme var formanden for SiD, formanden for Handelsstandsforeningen, borgmesteren — og alle de andre.

Hård kamp

Borgmesteren var især glad og stolt fordi det var lykkedes, at få fabrikken til at bestemme sig for Sdr. Hald kommune, for Auning var faktisk langt fra den eneste streng, Electromatic havde at spille på.

En hel del kommuner henvendte sig til Hadsten-virksomheden, der i juledagene 83 i en annonce tilbød 250 arbejdspladser til interesserede kommuner med egnede fabriksbygninger eller byggegrunde. Kampen om arbejdspladserne var

hård, og Sdr. Hald måtte bestemme sig i løbet af kun 18 dage. Borgmester Evald Nielsen så i ånden, at byggeriet ville betyde beskæftigelse til de lokale håndværkere, og at fabrikken på langt sigt ville kunne sætte liv i byens handels- og kulturliv.

Løfterne holdt

Byggeriet gav vitterligt også arbejde til de lokale håndværkere, siger Evald Nielsen.

Flere af entrepriserne — heriblandt murerentreprisen, der var den største — gik til de lokale folk, og på den måde har kommunen allerede nu fået glæde af den portion penge, det vil koste os at finansiere byggeriet.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i første omgang har måttet betale for at få Electromatic til Auning, fortsætter borgmesteren, der langt fra føler, at den lille kommune er blevet kørt bagud af dansen:

Electromatic har holdt sine løfter hele vejen igennem, og de har været lige så interesserede som Sdr. Hald Kommune i, at der kom en præsentabel, miljøvenlig og medarbejderrigtig fabrik ud af de mange planer.

Tilflytterne

Byggeriet har kostet omkring 17 millioner kroner. De 4 millioner kommer fra kommunkassen — resten er egnsudviklingslån. I løbet af 25 år vil Electromatic have betalt samtlige 17 millioner, og i den sidste ende vil kommunens udgifter være »det, som kommunens penge kunne have givet, hvis de var investeret til en højere rente«.

Det er min mening, at det tab vil være forsvindende lille i forhold til de fordele, vi får: flere vil flytte til kommunen, flere vil handle i vore forretninger, og hvem ved — måske vokser der et helt nyt og stort industrikvarter op i Auning, siger borgmester Evald Nielsen.

Så småt begyndt

I den lokale SiD-afdeling kan formanden Erik Ryom konstatere, at antallet af ledige, ufraglærte kvinder så småt er på vej ned.

Der forsvinder et par stykker eller så fra køen hver uge. Og de, der får job, er ledige, der har taget Specialarbejderkolens elektronik-kursus i montage-teknik, siger han.

Da aftalen med Electromatic kom i hus, var der 60 ledige, ufraglærte kvinder i afdelingen. I dag er der 40.

Men fabrikken er jo også kun nået op på ca. 40 af de planlagte 250 ansatte, konstaterer Erik Ryom.

Den nye fabrik skal ledes i det daglige af administrerende direktør Frits Westmark, der forresten også har fået job hos Electromatic takket være Auning-projektet.

Han har tidligere været afdelingsleder hos LEGO, og før det driftsleder på Carmen Curlers. Nu gælder det altså de elektroniske byggeklodser — eller rettere det nye system af automatiske datatransmissionsanlæg, som fabrikken skal producere:

For mig er det en stor udfordring at arbejde med den nye fabrik — fordi alting skal gå så hurtigt.

Allerede midt i 1986 skal samtlige 250 medarbejdere være oplærte og i gang, og jeg kan forsikre Erik Ryom, at vi nok skal holde os til planen, siger Frits Westmark.

For mig er det utroligt vigtigt, at arbejdskraften på stedet er positiv og engageret — og det er også derfor, at vi ikke vil fare frem med brask og bram for at komme op på 250 ansatte.

Der skal være tid til at komme ind i arbejdet og i rytmen — også selv om vi allerede har godt 300 ansøgninger liggende, som vi arbejder med, siger han.

Frit og godt

Tilbage til Ella Elisabeth Sørensen — den optimistiske pige på marken.

Hun siger »ja«, når man spørger hende, om der var grund til at være optimistisk.

Jeg har været hos Electromatic i det sidste halve års tid nu. Først på hovedafdelingen i Hadsten, hvor jeg skulle læres op sammen med andre af de piger, der nu arbejder i Auning. Og nu er jeg altså på den ny fabrik.

Arbejdet på fabrikken er frit og godt og langt fra så trivielt, som man måske kunne tro. Der er forskellige ting, man arbejder med i produktionen, og der bliver gjort meget for at gøre arbejdet afvekslende, siger Ella Elisabeth Sørensen.

Lever med

Helle Svendsen er også en af de piger, der på indvielsesdagen i fredags følte trang til at vifte med flaget. Hun kommer fra Allingåbro, der som de øvrige byer i Aunings omegn også forventes at få glæde af de kommende 250 job.

Jeg er overrasket over, hvor godt vi bliver orienteret om tingene. Vi får at vide, hvilke ordrer, vi nu har fået hjem, hvem kunderne er, og så videre.

Det er rart, at vi har lejlighed til at »leve med« i de ting, der har betydning for det arbejde, vi sidder og laver. Og det er rart, at fabrikkens direktør ikke bare er en eller anden herre, der sidder på et kontor, siger Helle Svendsen, og vifter en gang til med flaget.

Som manna fra himlen

På en mark i udkanten af Auning nord for Århus ligger den manna ned fra himlen. Manna i moderne forstand arbejder Ella Elisabeth Sørensen og Hanne Nielsen, begge ramt af arbejdsløshed, får en chance, når en ny fabrik skyder op af den nu frode jord.

De to piger, der her sidder på marken, har været arbejdsløse i mange måneder. De er begge ufraglærte kvinder, og de har været på ugens liste i Auning og Sdr. Hald kommune. De har været på ugens liste i Auning og Sdr. Hald kommune. De har været på ugens liste i Auning og Sdr. Hald kommune.

Optimistisk var hun, Ella Elisabeth Sørensen, da hun for et år siden blev fotograferet på den mark, der nu er fabriksgrund. I dag har hun arbejde på fabrikken. Den anden pige på billedet, Hanne Nielsen, har i mellemtiden fået et barn og har derfor ikke søgt arbejde — endnu.

Per Emborg (til venstre) er administrerende direktør på Electromatic Holding i Hadsten, og den, der i starten har stået for Auning-byggeriet. Nu har Frits Westmark sat sig i direktørstolen på fabrikken, der snart vil virke mindre tom.